

presidida honoríficament per l'Honorable senyor President de la Generalitat i activament pel senyor Conseller de Sanitat i a la qual serviria de Secretariat i òrgan executor l'esmentada Secció. Creada la Lliga Catalana ¹, deuria immediatament establir relacions amb les altres Lligues nacionals.

De l'esmentada Lliga n'haurien de formar part, ultra l'element oficial, representants de les Juntes Administratives i dels Serveis Anticancerosos dels Hospitals, de les Corporacions mèdiques i de la Facultat de Medicina; les persones que pels seus treballs en la lluita contra el Càncer o per la seva generositat en pro de la mateixa se n'hagin fet mereixedores i representants de la Premsa i de la Radiodifusió. L'ajut que poden prestar les dames és estimat imprescindible, i per això haurien també de figurar en la Lliga—i en lloc d'honor—aquelles la cultura i dotes d'organització de les quals siguin preeminents.

Una petita subvenció permetria a la Secció de Lluita Anticancerosa del Departament de Sanitat, assessorada per la Lliga:

1. Muntar immediatament un petit arxiu de diapositives i un Museu ambulant destinat a la propaganda anticancerosa.
2. Editar una petita Cartilla popular il·lustrada.
3. Fer una edició profusa de petits fullets volants.
4. Convocar un concurs per a premiar un projecte i editar un Cartell.
5. Immediatament, comptant amb la col·laboració dels metges que voluntàriament s'ofereixin i amb l'obligatòria dels Cossos facultatius dels Hospitals i altres Centres Sanitaris ja actualment dependents de la Generalitat, organitzar una tanda de conferències per tots els indrets de Catalunya; a l'estiu en tots aquells on acudeixin en cerca de repòs aquells metges que s'hagin ofert i en altres èpoques en els centres de poblacions importants, aprofitant alguna diada.
6. Organitzar, d'acord amb els senyors professors de la Facultat de Medicina, un agrupament d'estudiants dels darrers cursos, els quals, alligats convenientment, ajudin en aquesta im-

¹ L'entitat actualment existent i anomenada "Secció Catalana de la Lliga Espanyola contra el Càncer" fa més de 2 anys que no dona altra fe de vida que l'aparició, per inèrcia, en els periòdics, d'una gazetilla sollicitant suscripcions.

portantíssima feina d'aixecar el nivell de la cultura sanitària del poble.

7. Oferir a la Premsa i recomanar-li que vulgui utilitzar els serveis de la Lliga Catalana contra el Càncer, com informadora de la conveniència o no de publicar els textos que se li envïïn relacionats amb el càncer. Les publicacions avalades per ella, aniran encapçalades amb l'epígraf "Lliga Catalana contra el Càncer" i al peu de les mateixes s'hi farà constar que "La Lliga no avala cap publicació que no vingui encapçalada amb el títol "Lliga Catalana contra el Càncer".

8. Quan es cregui oportú, independentment o, si es creu millor, formant part d'una publicació més àmplia que englobi tot el que fa referència a l'actuació diguem-ne social del Departament de Sanitat (lluita contra la mortalitat infantil, lluita antivenèria, antituberculosa, Hospitals i Dispensaris, etc.), publicar un "Butlletí de Lluita Anticancerosa" en el que s'especifiqui la tasca feta, inserint-hi articles de divulgació i màximes contra la malura, utilitzant-lo per a fer la guerra al curanderisme i per a demanar l'ajud econòmic en pro de la Lliga Catalana contra el Càncer, etc.

9. Procurar que es legisli enèrgicament contra el curanderisme i en ço que es refereix als anuncis d'específics, concedint el dret de vet a la Institució que oficialment representi als Metges de Catalunya.

10. Obtenir la cooperació de les Radioemissores catalanes i dels Cinemes en la lluita contra el Càncer.

Aquesta ens sembla que és l'actuació que hauria d'emprendre el Departament de Sanitat, urgentment si es té en compte que cada dia que passa es perden vides que s'haurien pogut defensar si haguessin acudit al metge a temps; immediatament, si es té en compte que tota aquesta actuació no és, econòmicament, costosa i que representa més aviat un esforç personal que una despesa material. Tingui's present que una sola vida salvada en un any significa—fins i tot materialment—més que el que s'hagi despès en igual temps de campanya i que per tant, tots els altres malalts que per ella es salvin—i tenim per cert que han d'ésser bastants—, i tots els altres guanys de cultura sanitària que per ella s'obtinguin, representaran un magnífic interès del capital esmerçat.